

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Tdo/5/2016
Identifikačné číslo spisu: 6109010586
Dátum vydania rozhodnutia: 28.04.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Szabo
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:6109010586.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Szaba a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Hatalu v trestnej veci obvineného E. Q. pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/ Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 28. apríla 2016 v Bratislave dovolanie obvineného E. Q. podaného prostredníctvom ustanoveného obhajcu JUDr. Michala Bušika proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 21. apríla 2015, sp. zn. 5 To 16/2015, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného E. Q. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica z 2. apríla 2014 sp. zn. 4 T 53/2009 boli obvinení E. F., E. H., R. E., Y. F., E. Q., Y. H. uznaní za vinných, a to E. F. zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi formou spolupáchateľstva podľa § 20, § 172 ods. 1 písm. c/, d/, ods. 2 písm. a/, c/ Tr. zák. a obvinení E. H., R. E., Y. F., Y. H. a E. Q. všetci zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi formou spolupáchateľstva podľa § 20, § 172 ods. 1 písm. c/, d/ Tr. zák. na skutkovom základe, že

od presne nezistenej doby mesiaca január 2006 najmenej do konca roku 2007, po vzájomnej dohode, obchodovali s rôznymi psychotropnými a omamnými látkami na území Banskej Bystrice a okolí, najmä s heroínom, ktorý je zaradený do I. skupiny omamných látok v zozname omamných a psychotropných látok uvedených v zákone č. 13/2004 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení zák. č. 260/1999 Z. z., a to tým spôsobom, že E. F. po zabezpečení týchto látok od doposiaľ nestotožnených osôb, tieto následne prechovával a zabezpečoval ich predaj konečným konzumentom prostredníctvom pouličných dilerov, medzi ktorých patrili aj E. H., R. E., Y. F., E. Q., ako i ďalšie doposiaľ nestotožnené osoby, pričom obvinení sami alebo i prostredníctvom ďalších doposiaľ nestotožnených osôb zabezpečovali balenie drogy do konzumentských dávok, preberali tržby z predaja a z dôvodu zakrytia trestnej činnosti medzi

sebou v nepravidelných obdobiach prerušovali kontakty, pričom finančné prostriedky získané touto činnosťou si medzi sebou delili doposiaľ presne nezisteným spôsobom a využívali na doposiaľ presne nezistené účely,

pričom obvinený E. F. sa uvedeného skutku dopustil napriek tomu, že už bol za obdobný čin odsúdený, a to rozhodnutím Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 1 T 44/2003 z 10. decembra 2003, ktorým bol uznaný vinným zo spáchania trestného činu nedovolennej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu alebo prekursora a obchodovanie s nimi podľa § 187 ods. 1 písm. a/, b/, c/, d/ Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 rokov a 6 mesiacov so zaradením pre jeho výkon do I. NVS.

Za to bol obvinený E. F. odsúdený podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 4, § 37 písm. m/, § 39 ods. 1, § 42 ods. 1, § 46 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) rokov a 10 (desať) mesiacov, pričom na výkon uloženého trestu bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Zvolen zo 14. apríla 2013 sp. zn. OT 45/2013, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obvinený E. H. bol odsúdený podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, § 39 ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok a 6 (šesť) mesiacov, pričom výkon uloženého trestu bol obvinenému podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zák. podmienčne odložený na skúšobnú dobu 3 (troch) rokov.

Obvinený R. E. bol odsúdený podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 4, § 37 písm. m/, § 39 ods. 1, § 42 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky a 8 (osem) mesiacov, pričom výkon uloženého trestu bol obvinenému podľa § 51 ods. 1, § 51 ods. 2 Tr. zák. podmienčne odložený s probačným dohľadom na dobu 5 (päť) rokov.

Podľa § 51 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. bolo obvinenému uložené obmedzenie - zákaz používania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

Podľa § 51 ods. 4 písm. g/ Tr. zák. súd uložil obvinenému povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom Okresného súdu Banská Bystrica programu sociálneho výcviku alebo iného výchovného programu.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica z 18. júla 2011 sp. zn. 4 T 41/2011, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia obsahovo na tento výrok nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 61 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 42 ods. 2 Tr. zák. súd uložil obvinenému trest zákazu činnosti viesť akýkoľvek druh motorového vozidla v trvaní 3 (tri) roky.

U obvineného Y. F. súd podľa § 44 Tr. zák. upustil od uloženia súhrnného trestu, vzhľadom na trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov a 11 mesiacov, uložený mu rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica z 27. augusta 2008 sp. zn. 1 T 100/2008, ktorý považoval za dostatočný.

Obvinený E. Q. bol odsúdený podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 4, § 37 písm. m/, § 39 ods. 1, § 42 ods. 1, § 46 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky a 8 (osem) mesiacov, pričom na výkon uloženého trestu bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Žiar nad Hronom z 26. januára 2011 sp. zn. 2 T 140/2010, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok

nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obvinený Y. H. bol odsúdený podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. j/, § 39 ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 9 (deväť) mesiacov, pričom výkon uloženého trestu bol obvinenému podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zák. podmenečne odložený na skúšobnú dobu 2 (dva) roky.

Proti tomuto rozsudku ihneď po jeho vyhlásení podal odvolanie do výroku o treste obvinený E. Q. do zápisnice o hlavnom pojednávaní (č.l. 1827), ktoré odôvodnil osobitným podaním z 11. apríla 2014 prostredníctvom svojho obhajcu (č.l. 1831-1832). V dôvodoch svojho odvolania vytýkal súdu prvého stupňa, že nesprávne postupoval pri ukladaní súhrnného trestu, pretože nezrušil aj výroky o treste rozsudkov Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 2 T 40/2009 z 15. júna 2009 a Okresného súdu Prievidza z 1. septembra 2012 sp. zn. 0T 71/2012.

V zákonom stanovenej lehote podal odvolanie i prokurátor proti výrokom o treste v neprospech všetkých obvinených, pretože neboli splnené podmienky pre použitie zmierňovacieho ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. (č.l. 1867-1868). Následne prípisom z 28. mája 2014 vzal odvolanie v neprospech obv. Y. F. späť. Odvolanie podal prostredníctvom obhajcu aj obvinený E. H. (č.l. 1864-1865).

Na základe včas podaných odvolaní vo veci rozhodoval Krajský súd v Banskej Bystrici, ktorý na verejnom zasadnutí 27. januára 2015 pod sp. zn. 5 To 75/2014 rozhodol podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por. rozsudkom tak, že napadnutý rozsudok zrušil v časti týkajúcej sa obvinených E. F., E. H., R. E. a Y. H. vo výrokoch o treste a na základe § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol a na základe odvolania prokurátora sprísnil uložené tresty u obvinených. Odvolanie obvineného E. H. podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Trestná vec obvineného E. Q. bola na tomto verejnom zasadnutí uznesením krajského súdu podľa § 21 ods. 1 Tr. por. vylúčená zo spoločného konania na samostatné konanie a ďalej sa viedla pod novou sp. zn. 5 To 16/2015.

Následne krajský súd na verejnom zasadnutí 21. apríla 2015 o odvolaní obvineného E. Q. a prokurátora rozhodol rozsudkom sp. zn. 5 To 16/2015, ktorým podľa § 321 ods. 1 písm. d/, e/, ods. 2 Tr. por. zrušil rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica z 2. februára 2014 sp. zn. 4 T 53/2009 vo vzťahu k obvinenému E. Q. vo výroku o treste. Sám vo veci rozhodol podľa § 322 ods. 3 Tr. por. a obvinenému uložil podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na § 41 ods. 2, § 42 ods. 1 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) rokov, pričom na výkon uloženého trestu zaradil obvineného podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil trestné rozkazy Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1 T 203/2012 z 11. februára 2013 a Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 6 T 81/2009 z 26. októbra 2009 a sp. zn. 2 T 40/2009 z 15. júna 2009 vo výrokoch o trestoch, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 76 ods. 2 Tr. zák. s poukazom na § 78 ods. 1 Tr. zák. obvinenému uložil aj ochranný dohľad na 2 (dva) roky.

Rozsudok súdu prvého stupňa nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 21. apríla 2015, kedy vo veci rozhodol krajský súd, pričom obvinený E. Q. uložený trest odňatia slobody od uvedeného dňa aj vykonáva.

Odpis druhostupňového rozhodnutia obvinený E. Q. prevzal 14. mája 2015, jeho obhajca 18. mája 2015 a prokurátor 12. mája 2015.

Okresný súd Banská Bystrica 11. apríla 2016 predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dovolanie

obvineného E. Q., ktoré podal prostredníctvom ustanoveného obhajcu JUDr. Michala Bušika, ktorý obvineného obhajoval aj v pôvodnom konaní. Dovolanie bolo podané na súde prvého stupňa 12. októbra 2015 (č.l. 2037 - 2339) a smeruje proti vyššie citovanému rozhodnutiu krajského súdu. V písomných dôvodoch svojho dovolania uviedol, že ho podáva z dôvodov § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por.

V rámci uplatneného dovolacieho dôvodu namietal, že pôvodným rozsudkom okresného súdu mu bol uložený trest odňatia slobody dva roky a osem mesiacov, znížený pod spodnú hranicu trestnej sadzby. Proti rozsudku podal odvolanie v jeho neprospech prokurátor, ktorý namietal zníženie trestnej sadzby a navrhoval mu uložiť trest päť rokov a štyri mesiace.

Má za to, že ustanovenie § 322 ods. 3 Tr. por. neoprávňuje odvolací súd zmeniť rozsudok okresného súdu nad rámec dôvodov odvolania podaného prokurátorom len preto, že ide o odvolanie v neprospech obvineného. Krajský súd zmenil napadnutý rozsudok napriek tomu, že také zmeny prokurátor nežiadal. Uložil mu prísnejší trest odňatia slobody, trest ukladal na základe tzv. asperačnej zásady podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. a tiež mu uložil ochranný dohľad, hoci jeho uloženie nebolo zo strany prokurátora požadované. V závere svojho dovolania navrhoval napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Predsedička senátu súdu prvého stupňa v súlade s ustanovením § 376 Tr. por. doručila rovnopis dovolania ostatným stranám, ktoré by mohli byť rozhodnutím o dovolaní priamo dotknuté, s upozornením, že sa môžu k dovolaniu obvineného vyjadriť. Uvedenú možnosť využil prokurátor, ktorý vo svojom vyjadrení zo 24. novembra 2015 (č.l. 2048-2049) uviedol, že nie sú splnené podmienky dovolania, a preto navrhol dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, 3 Tr. por.). Dovolanie podal obvinený prostredníctvom splnomocneného obhajcu, čo je v súlade s ustanovením § 373 ods. 1 Tr. por. Zároveň však pri predbežnom prieskume zistil, že dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejme, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

V posudzovanej veci obvinený E. Q. uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať ak bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávany trestný čin nepripúšťa.

Zo znenia citovaného ustanovenia vyplýva, že pre naplnenie tohto dovolacieho dôvodu sa vyžaduje, aby v prerokovanej veci bol obvinenému uložený taký druh trestu, ktorý Trestný zákon nepripúšťa, alebo bol trest uložený mimo rámca trestnej sadzby. Iné pochybenie spočívajúce v nesprávnom vyhodnotení kritérií uvedených v ustanoveniach §§ 34 až 39 Tr. zák. a v dôsledku toho uloženie neprimerane prísneho (alebo naopak mierneho) trestu, nie je možné v dovolaní vytýkať prostredníctvom uvedeného dovolacieho dôvodu. Obvinený bol napadnutým rozsudkom uznaný za vinného zo zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/ Tr. zák. spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. Trestný zákon za uvedený zločin umožňuje uložiť páchatelovi v základnej trestnej sadzbe trest odňatia slobody od 3 do 10 rokov. Vzhľadom k tomu, že obvinený sa trestnej činnosti dopustil skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, musel súd v jeho prípade ukladať súhrnný trest v zmysle § 42 ods. 1 Tr. zák. podľa zásad na uloženie úhrnného trestu uvedených v ustanovení § 41 ods. 2 Tr. zák. Ide o tzv. asperačnú zásadu, v rámci ktorej sa horná hranica základnej trestnej sadzby zvýšila o jednu tretinu. Za daného stavu potom krajský súd musel obvinenému ukladať trest odňatia slobody v rámci trestnej sadzby od 3 rokov do 13 rokov a 4 mesiace. Krajský súd mohol obvinenému sprísniť trest, nakoľko odvolanie podal prokurátor v jeho neprospech. Obvinenému bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov, teda stále v rámci zákonom stanovenej trestnej sadzby.

Námietky obvineného, že prokurátor v odvolaní navrhoval uložiť trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 4 mesiace, nie sú opodstatnené. Zo strany obvineného ide o nesprávny výklad odvolania prokurátora.

Prokurátor v dôvodoch svojho odvolania z 28. mája 2014 (č.l. 1867-1868) na strane 2 iba konštatoval, že obvinenému aj pri uložení trestu na úplne spodnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby so zohľadnením poľahčujúcich a prit'azujúcich okolností hrozil trest vo výmere 5 rokov a 4 mesiace. Z jeho strany teda nešlo o žiadny návrh na výmeru trestu. V tejto súvislosti najvyšší súd pripomína, že iba v kompetencii príslušného súdu je rozhodnúť o tom, aký druh trestu, v akej výmere v rámci zákonom stanovenej trestnej sadzby, pri zohľadnení zásad na ukladanie trestu, je pre obvineného primeraný. Rovnako aj námietka súvisiaca s uloženým ochranným dohľadom je mimo uplatneného dovolacieho dôvodu.

Najvyšší súd opakovane zdôrazňuje, že obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. V prípade, že tomu tak nie je a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom ale obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

V prerokovanej veci, ako z vyššie uvedeného vyplýva, neboli splnené zákonné podmienky dovolania podľa § 371 Tr. por., preto Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného E. Q. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.